

अनुव्रपेण (instr. von अनुव्रप) dass.: तस्य कर्मानुव्रपेण M. 8, 206.

अनुरोध (von रुध् mit अनु) m. das zu-Gefallen-sein, Willführung, das Gemüthethun; Rücksicht AK. 2, 8, 1, 12. 3, 4, 9, 3. H. 733. कृतानुरोधः willführend KATHA. 20, 205. Das obj. im gen.: मित्रस्य चानुरोधेन M. 7, 166.

मानुरोधत् HIR. 106, 17. तस्य प्रणतस्यानुरोधतः KATHA. 2, 29. im loc.: नानुरोधो ऽनद्यथाये M. 2, 105. को विनते ऽनुरोधः P. 8, 3, 61, Sch. geht im comp. voran: गुरुवृत्त्यनुरोधेन न किंचिदपि दुर्लभम् R. 2, 30, 36. सत्यानुरोधत् 14, 6. मदनुरोधत् MAHĀV. 92, 21. पितुर्वाक्चानुरोधेन R. 2, 37, 17. प्रयोजनानुरोधेन in Berücksichtigung des Vortheils, je nach dem Vortheil, den es gewährt, KULL. zu M. 7, 10; vgl. लद्यनुरोधत् P. 1, 1, 57, Sch. वेदोद्विषयिण्यन्मकृता ऽनुरोधत् mit grossen Rücksichten, sehr vorsichtig PAÑĀT. I, 113. Am Ende eines adj. comp. f. आ AMAR. 87: निरनुरोधे voc.

अनुरोधन (wie eben) n. das Bestreben Jmd zu gewinnen, Anlockung: शार्ङ्गनस्य मधुधस्य कुष्ठस्य नलदस्य च । तुरो भगस्य कृत्वाभ्यामनुरोधनमुद्गरे ॥ AV. 6, 102, 3. Willführung, das zu-Gefallen-Sein TAIR. 3, 3, 208.

अनुरोधिता (von अनुरोधिन) f. das zu-Gefallen-Sein, mit dem loc.: स्त्रीषु KATHA. 20, 197.

अनुरोधिन् (von रुध् mit अनु) adj. P. 3, 2, 142. Rücksicht nehmend, beobachtend: भार्यामनुकालानुरोधिनीम् R. 2, 75, 36. पतिव्रतानां समयानुरोधिनी 3, 2, 28.

अनुलोप (von लप् mit अनु) m. Wiederholung des Gesagten AK. 1, 1, 5, 16. H. 274.

अनुलेप (von लिप् mit अनु) m. Salbe: चन्दनमनुलेपार्थे Suçr. 2, 167, 3. n. (1) अनुलेपे (अनुलेपने?) Ueber den Fuss — — — s. Z. f. d. K. d. M. V, 271.) च मुचिरे गात्रान्नापगमिष्यति R. 3, 3, 19.

अनुलेपन (wie eben) n. Salbe AK. 3, 6, 23. ऀप्य. GRH. 3, 8. KAUC. 92. Suçr. 2, 248, 5. 9. उशीरानुलेपनम् Çik. 31, 7. दिव्यगन्धानुलेपन adj. Bhaç. 11, 11. R. 5, 13, 8. 6, 26, 25. 112, 18. Viçv. 12, 19. JĀĒ. 1, 211. MIT. 141, 13. HARIV. 6730. PAÑĀT. 182, 10. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. 4, 29, 4: रक्ता च रत्नानि दृष्ट्वा शरङ्गयोत्स्रानुलेपनम्.

अनुलेपिका (von अनुलेप) f. gaṇa महिष्यादि.

अनुलेपिन् (von अनुलेप) adj. am Ende eines comp. mit einer Salbe bestrichen: शुद्धवसनास्ताम्रमृष्टानुलेपिनः R. 2, 83, 17.

अनुलोम (1. अनु + लोम = लोमन्) 1) adj. f. आ nach dem Haarwuchs, nach dem Strich, in einer natürlichen oder vorgezeichneten Richtung sich bewegend (Gegens. प्रतिलोम) P. 5, 4, 75. Vop. 6, 76. त्रिरेणामनुलोमामनुमार्ष्टि von oben nach unten (im Sinne des adv.) ÇAT. Br. 14, 9, 4, 20. = Bha. Ār. Up. 6, 4, 21. KĀT. Ça. 5, 12, 17. अनुलोमाः सुलोमाश्च रुचिरा रोमराजयः R. 3, 49, 33. सर्वशल्यानां तु — द्वावेवाकरणकेतु भवतः प्रतिलोमो ऽनुलोमश्च तत्र प्रतिलोममत्राचीनमानयेदनुलोमं पराचीनम् Suçr. 1, 100, 10 — 12. अनुलोममुखा वायुननुसारयतीव माम् R. 3, 78, 8. अनुलोमे हि वायौ मुखं प्रसूयते Suçr. 1, 367, 16. ते ऽन्तरसंघयो ऽनुलोमाः RV. PrĪT. 2, 3. अनुलोमा ein Mädchen aus niederer Kaste als der Mann, mit dem sie eine Verbindung eingeht, JĀĒ. 2, 288; ein aus solcher Verbindung entstandenes Kind heisst अनुलोमम् M. 10, 25. JĀĒ. 1, 95. अनुलोमम् adv.: तमभ्यनक्ति शीर्षतो ऽय आ पादाभ्यामनुलोमम् ÇAT. Br. 3, 1, 8, 9. KĀT. Ça. 7, 2, 33. तत्र प्रतिलोममालिम्पेनानुलोमम् Suçr. 1, 64, 5. अनुलोमकृष्टं त्रेत्रं

प्रतिलोमं कर्षति P. 5, 4, 38, Sch. प्रतिलोमानुलोमं (so oder anders) च यथा वा मन्यते कृतम् R. 6, 31, 13. प्रतिलोमानुलोमतः auf unfreundliche und auf freundliche Weise 5, 24, 34. — 2) m. N. pr. अनुलोमाः die Nachkommen des Anuloma gaṇa उपवादि.

अनुलोमकल्प (अनुलोम + कल्प) m. N. des 34sten der zum AV. gehörigen PARIÇIṢṬA Verz. d. B. H. No. 363.

अनुलोमन (von अनुलोमम्) 1) adj. in die rechte Richtung bringend, fördernd (besonders häufig von Mitteln, welche die Winde abführen) Suçr. 1, 153, 16. 167, 2. 226, 2. 2, 206, 8. — 2) n. Abführung, Förderung, Linderung Suçr. 1, 367, 15. 2, 99, 12.

अनुलोमम् (von अनुलोम) act. 1) nach dem Striche streichen P. 3, 1, 25, Sch. Vop. 21, 17. तत्र प्रतिलोममनुलोमयेत् dann streiche er gegen den Strich Suçr. 1, 368, 18. — 2) abführen (medic.) Suçr. 1, 378, 8. 2, 87, 1.

अनुल्वर्षा oder अनुल्वर्षा (3. अ + उल्वर्षा) adj. f. आ nicht wulstig, ohne Erhebung, eben, glatt (?) : भग्नं संधिमनाविद्धमहीनाङ्गमनुल्वर्षाम् । सुखचेष्टाप्रचारं च संहितं सम्यगादिशत् ॥ Suçr. 2, 32, 20. Uebertr. frei von jeder fremdartigen, störenden Erscheinung: अनुल्वर्षा (SĪ. zu ĀT. Br. 3, 38: अनतिरिक्तम्) व्यत्तं जोगुवामपः RV. 10, 53, 6. अतो ऽन्यामिष्टमनुल्वर्षा (SĪ.: अन्याधिकाम्) तन्वीत ĀT. Br. 7, 4. अद्वापिश्रितातुवित्तानुल्वर्षोणं चक्षसा । वि चिन्मिपत्तो निचिरा नि चिक्वतुः RV. 8, 28, 9.

अनुवंश (1. अनु + वंश) m. 1) Reihenfolge des Geschlechts, genealogisches Verzeichniss: अत्रानुवंशश्लोको भवति MBh. 1, 3762. 3780. 3783. 3797. पत्रानुवंशं भगवाञ्जामदग्न्यस्तथा जगौ 3, 8312. — 2) ein neueres Geschlecht: सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च । वंशानुवंशचरितं पुराणं पञ्चलक्षणम् ॥ H. 252. — Davon आनुवंश्य nach gaṇa परिमुखादि.

अनुवंश्य (von अनुवंश) adj. f. आ auf die genealogischen Verzeichnisse bezüglich: अनुवंश्यां जगौ गाथां नृगस्य धरणीपतेः MBh. 3, 8330.

अनुवर्तव्य (von वच् mit अनु) adj. vorzutragen: स वा एष न सर्वस्मा अनुवर्तव्यः ÇAT. Br. 13, 6, 2, 20.

अनुवक्रग (अनुवक्र [1. अनु + वक्र] + ग) adj. ein wenig schief gehend: वक्रानुवक्रगा ग्रहाः Suçr. 1, 118, 21.

अनुवचन (von वच् mit अनु) gaṇa अनुप्रवचनादि. n. 1) das Nachsprechen, Wiederholen, Hersagen, Recitiren ÇAT. Br. 1, 4, 3, 13. KĀT. Ça. 3, 1, 12. SĪ. zu ĀT. Br. 1, 29. 30. das Lesen, Studium: तमेतं (आत्मानं) वेदानुवचनेन (sic) ब्राह्मणा विविदिपति ÇAT. Br. 14, 7, 2, 25. = Bha. Ār. Up. 4, 4, 22. JĀĒ. 3, 190. Lehre: इति त्रिशङ्केर्विदानुवचनम् TAIR. Up. 1, 10. — 2) Lection, Abschnitt Verz. d. B. H. No. 142. Ind. St. I, 70, 2; vgl. अनुवाक.

अनुवचनीय adj. = अनुवचनं प्रयोजनमस्य gaṇa अनुप्रवचनादि.

अनुवत्सर (1. अनु + वत्सर) m. das 4te Jahr im 5jährigen Cyclus Ind. St. I, 88. VP. 224. Jahr H. 159.

अनुवर्तन (von वर्त् mit अनु) n. 1) Fortdauer: प्रकृतास्यानुवर्तने AK. 3, 4, 101. — 2) das Willfahren AK. 2, 8, 1, 12. इदानीं तदाज्ञानुवर्तनमनुचितम् HIR. 75, 17.

अनुवर्तनीय (wie eben) adj. dem nachzugehen ist: क्रियाविशेषो ह्यनुवर्तनीयः R. 4, 29, 29.

अनुवर्तिव (von अनुवर्तिन्) n. das Willfahren: भर्तुश्चित्तानुवर्तिवम् PAÑĀT. I, 79.